

morir al mar

JOSEP ALUM

La setmana passada, una nova víctima es va afegir als nombrosos accidents mortals que, durant l'estiu, han succeït en algunes platges de Catalunya. Un home de 55 anys es va ofegar a Tossa, a la cala d'"es Codolar". No tots els ensurts que passen a les platges tenen a veure amb les condicions de l'estat de la mar. El que abans es coneixia d'una manera genèrica com a "tall de digestió" engloba, de fet, diferents quadres clínics -aguts o subaguts- que poden reportar greus conseqüències a qui els pateix dins el mar. Entre ells, un quadre descrit com "hidrocució", en el qual, per mecanismes similars al de l'"electrocució", algú pateix una aturada cardíaca quan, després de romandre una bona estona al sol, sobreescalfant el cos, es tira de cop a l'aigua (mar, llac, riu, piscina, etc.) molt freda. Altres vegades, de la mateixa manera que pot passar fent ?exer?cici en sec, es pot patir una isquèmia coronària aguda (infart) nedant. En aquest cas, el que a terra esdevindria, sí, una emergència, una situació crítica però amb moltes possibilitats de ser continguda i tractada, dins el mar comporta sovint conseqüències tràgiques.

Per descomptat que les persones amb factors de risc (hipertensió, trastorns cardíacs, metabòlics...) tenen més predisposició a patir aquest tipus d'ensurts, però, trastorns fisiopatològics a banda, un percentatge remarcable d'accidents i ofegaments que tenen lloc durant els mesos de bon temps té molt a veure amb la imprudència. Amb temeràries capbussades en llocs on es desconeix la profunditat i la configuració del fons marí o amb banyades en dies en què (onegi o no la bandera vermella) la magnitud de les onades ho desaconsella. Aquesta va ser la causa que, setmanes enrere, a Blanes, particulars i uns quants serveis públics (protecció civil, SEM, policia local...) es mobilitzessin per socórrer un individu que, incapaç de retornar a la sorra, començava a ofegar-se. Un individu, segons testimonis presencials, que després de ser rescatat no va donar les gràcies... a ningú! Potser s'hauria de començar a pensar en la possibilitat de presentar una factura, com ja es fa en alguns rescats a la muntanya -per la mobilització dels serveis públics- en els salvaments marítims d'imprudents i temeraris. I és clar... quan són desagraïts, encara amb més raó.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/selva/2015/09/27/morir-al-mar/745476.html?utm_source=rss